

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкерії: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

II.

111

IV.

v

Одно більшовицьке спростування і справа кредитів на реалізацію п'ятирічки.

II

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Дайте моральну й матеріальну поміч тим, котрі
впади жертвою найвишого громадянського
обов'язку!

В. Новорожный.

Фінансові відносини в світі і ми.

Нарада представників українських фінансових і господарських установ у Львові.

В понеділок, 12 жовтня ц. р. ввечері відбулася в дирекційній залі засідань Центробанку нарада представників наших фінансових і господарських установ, що застановлялися над усіма нашими господарськими справами, а між іншим і над теперішнім положенням у зв'язку з відомими фінансовими подіями в світі. У нараді взяли участь: директори „Центробанку“ д-р Кость Левницький і дир. О. Саєвич, директор „Дністра“ Яр. Колтунюк, директор „Земельного Банку“ В. Сингалевич, директор „Народної Торговлі“ М. Заячківський і д-р Бариляк, голова „Ревізійного Союзу Українських Кооперативів“ сенатор інж. Юл. Павликовський, директори „Рев. Союзу Українських Кооп.“ пос. О. Луцький і І. Филипович. Пресу репрезентував ред. Мудрий.

Після обговорення низки своїх чисто внут-

рішніх справ учасники наради спинились довше і над теперішніми фінансовими відносинами у зв'язку з відомими подіями у широкому світі.

Розваживши фінансове положення у нас і за кордоном, присутні одностайно ствердили, що споміж закордонних валют — доларова валюта Зєдинених Держав Північної Америки в даних обставинах найкраще обезпечує льокати і кредити, так що нема ніякої причини приймати замість неї якусь іншу закордонну валюту для забезпечення льокат і кредитів.

Нема сумніву, що колиб захитався найпевніший нині між валютами світу долар, то тоді не встоялась би ніяка європейська валюта. Але доларові валюті, що має найкраще покриття в золоті, ніяке поважне захитання не грозить, а тому і занепокоєння з того приводу в деяких колах вкладників цілком неоправдане.

Адвокатура під курателею.

Проект нової адвокатської ординації.

На денному порядку сойму дня 13. ц. м. знайшлося перше читання проекту закону про устрій адвокатури (адвокатська ординація), прийнятого радою міністрів 25. вересня ц. р. Цей проект вводить уніфікацію адвокатури в цілій Польщі й усуває тим самим залежність в соймовій правничій комісії проект окремого закону про вільне переселювання адвокатів. Останній проект є сьогодні зайвий, бо зголошений проект нової адвокатської ординації для цілої Польщі, що ухилив в Галичині австрійську адвокатську ординацію з 6. липня 1868 В. з. ч. 96, в арт. 18. передбачує вільне переселювання адвокатів в окрузі тої самої палати без нового впису за двомісячним повідомленням, а в окрузі іншої палати, крім попереднього двомісячного повідомлення, вимагається ще окремого впису. На випадок відмови такого впису, прислуговує інтересованому (арт. 10) внести зажалення до відповідного апеляційного суду.

Зголошений проект вводить засадничі зміни в устрій адвокатури — особливо у нас, в Галичині. Перше, що кидається в очі, це величезне обмеження свободи рухів і виступів адвоката в суді та обмеження його громадської діяльності поза судом, а передовсім передача адвоката на ласку і неласку суду на основі постанови арт. 82, проти чого піднесли вже рішучий протест всі адвокатські організації цілої Польщі. Ця проти-адвокатська постанова (арт. 82) в проекті адвокатської ординації звучить ось як: „Адвоката, що в письмі або в промові виступить проти права, добрих обичаїв, спокою або публичної безпеки, або виявить зухвале непошанування влади, може суд, розглядаючи дану справу, покарати негайно одною з дисциплінарних кар, передбачених в арт. 49. Одержання суду є негайно виконавельне. Коли видано його в суді першої або другої інстанції, прислуговує від нього відклик до Найвищого Суду впродовж двох тижнів від оголошення або доручення. Нинішня постанова не виключає примінення постанов про удержання поваги суду“. Тут для пояснення подаю виразу постанови арт. 49, про дисциплінарні карі, котрим є: 1) уніження, 2) нагана, 3) завішення в чинностях адвоката на час до одного року і 4) спислення з листи адвокатів. Постанова арт. 82, проекту є неважкою грізною для цілого адвокатського стану — зокрема зпоміж т. зв. національних меншин — бо молоденький, нераз може лежи 25 літній судовий асессор, який лежав кілька тижнів тому алав судейський іспит, чоловік без юридичної і життєвої практики, — може на підставі власної оцінки вичеркнути негайно з адвокатської листи старого, досвідного і солідного адвоката та позбавити його можливості екзистенції. Не кажу вже, як великою небезпечкою є постанова арт. 82 для українських адвокатів серед сучасної польської дійсності. Не диво, що цей артикал, як і цілий ряд інших артикалів в проекті, буде творити предмет завзятих боїв і в пресі і в самому соймі.

Не місце в короткій часописній статті подати повний зміст і критику обширного проекту. До цього є у нас фаховий орган „Життя і Право“.

Тут подам в чисто інформаційних цілях найважливіші постанови проекту, не входячи ширше в його річеву критику.

Згідно з проектом (арт. 1) адвокатура творить ординацію професійного самоврядування на основі постанов адвокатської ординації і має правну особовість. Членами адвокатури є адвокати і адвокатські апіканти (кандидати). Адвокатські палати творять правну особу й існують тільки в осідку кожного апеляційного суду. Тому на будуче у Східній Галичині буде існувати

лише адвокатська палата у Львові, а зате перестануть існувати дотеперішні окремі адвокатські палати в Перемишлі й у Самборі, як рівнож окрема адвокатська рада в Луцьку.

До обсягу ділення адвокатського самоврядування належать (арт. 3): 1) впис на листу адвокатів і апікантів і їх викреслення, 2) надзір над їх професійною діяльністю, 3) дисциплінарне судівництво, 4) судівництво полюбовне між адвокатами і їх клієнтами, 5) кермування професійною освітою апікантів (іспити адвокатські), 6) визначування з уряду оборонців і заступників сторій, 7) адміністрація майном палати і організації самопомочі і 8) представництво професійних інтересів. Урядовою мовою (арт. 4) адвокатського самоврядування є польська мова. Українські адвокати у Східній Галичині втрачають всі свої мовні права, бо досі зносилися вони з видами адвокатських палат і дисциплінарних рад у Львові, Перемишлі і Самборі виключно в українській мові і у тій мові промовляли на загальних зборах, що на будуче, згідно з проектом — мусить припинитися.

На листу адвокатів (арт. 6) можуть бути вписані повноправні польські громадяни „непорочного характеру“, що знають польську мову в слові і письмі, скінчили в Польщі правничі науки з відповідними іспитами, перевели п'ятилітню адвокатську апікацію (практику) і зложили адвокатський іспит перед екзаменаційною комісією в палаті адвокатській. До цієї комісії входить декан (президент) або віцепекан адвокатської ради як предсідник (арт. 94), два судді суду окружного або апеляційного, делеговані головою (презесом) апеляційного суду і два адвокати, делеговані адвокатською радою як екзаменатори.

Апікація тріває п'ять літ в адвоката, який є т. зв. патроном апіканта і на будуче не треба зовсім судової практики. У нас, в Галичині є ще чимало адвокатських апікантів (кандидатів), що мають досі більше, як по п'ять літ апікантської практики в адвоката — найчастіше без докторату, — але не мають однорічної судової практики не могли здавати адвокатського іспиту. З хвилиною, коли нова ординація увійде в життя, (а це має статися в дні 1. Березня 1932), всі ті ветерани, хоч не мають докторату і судової практики, зможуть негайно зголоситися до адвокатського іспиту (арт. 103) і стати самостійними адвокатами. Незнаючу в нас в дотеперішній ординації є постанова (арт. 84), що патроном апіканта може бути тільки адвокат, який найменше від п'яти літ є вписаний на адвокатській листі — себто, що молоді адвокати до п'яти літ по вписі не можуть мати коншиєнтів у своїй канцелярії.

Права апікантів нормує арт. 91. Апікант може заступити свого патрона на основі окремої повноважності в кожній справі в судах і урядах, за винятком апеляційних судів, Найвищого Суду, Найвищого Трибуналу Адмін. і Трибуналу Компетенційного. В першому році практики апікант може працювати тільки в канцелярії і в суді не може заступати патрона. По році практики може апікант заступати іменем свого патрона всі справи перед городським (повітовим) судом і перед судом окружним як другою інстанцією (апелі- ки карні і цивільні), а по трьох роках апікації всі справи перед судом окружним, як першою інстанцією.

Адвокатами можуть стати також особи (арт. 7), які мають щонайменше два роки служби на становищі судді, прокуратора, віце- чи підпрокуратора загальних судів, військових і адміністраційних. Вони є вільні від апікації і адвокатського іспиту, але впродовж п'яти літ не можуть

отворити адвокатської канцелярії в тих місцевостях, де працювали на урядовому становищі, а винятком місцевостей, де є апеляційні суди. Від апікації та адвокатського іспиту (арт. 8) є вільні також професори і доценти правничих наук в польських академічних школах, як і ті, що відповідають умовам, яких треба, щоби зайняти становище судді, та мають щонайменше два роки державної служби на референдарських становищах.

Органами адвокатської палати (арт. 26) є: 1) загальні збори, 2) адвокатська рада і 3) дисциплінарний суд. Членів адвокатської ради і дисциплінарного суду вибирають загальні збори, що відбуваються кожного року у березні і в явіт участь є обов'язковою для кожного адвоката під загрозю грішні до 100 золотих. Виконавчим органом палати є адвокатська рада, що складається з 15 членів, а в палатах з числом адвокатів менше як 150 — з 9 членів. Рада вибирає зпоміж себе декана, віцепекана, секретаря, скарбника і дисциплінарного речника (прокуратора). До дисциплінарного суду вибирається одинадцять членів, що знова зпоміж себе вибирають презеса і його заступника. Дисциплінарний суд орінає в складі п'яти членів. Ухвали на неважкому засіданні западають в складі трьох членів.

Дальші подробиці щодо компетенції адвокатської ради, поступовання перед дисциплінарним судом і щодо екзаменаційних комісій — тут поминаю, як надто спеціальні. Зазначу тільки, що крізь проект ясно пробивається тенденція вкоротити значно дотеперішню професійну свободу адвокатів і зробити їх залежними від органів судової влади і судової адміністрації. Це і зрозуміле, бо адвокатура в сучасній Польщі не тішилася ніколи ласкою згори і ще у свіжій пам'яті деякі вислови про адвокатів в нинішнього „решаючого чинника“. Зовсім інакше, як у всіх демократичних державах, чи навіть у фашистській Італії, де адвокати мають найбільше перевагу в громадянському і державному житті і в у загальній пошані.

Д-р Степан Баран.

У людей, що терплять на шлунок, кишки і переміну матерії природна гірка вода „Francia Józefa“ побуджує до правильної функції органів травлення і спрямовує відживні для організму соки до обігу крові. Домогатися в аптеках і дрогеріях.

3 церковних справ.

Собор закарпатського духовенства в Америці заявився проти цєлібату. — Меморіал до Апостольської Столиці.

На зазив Преосв. Василя Такача, єпископа закарпатських українців в Америці, відбувся дня 1. вересня 1931 в Пітсбургу, Па., в готелі Вилліам Пенн, собор закарпатського духовенства в Злучених Державах. В соборі взяло участь 104 священників і він відбувся під провідом єпископа Такача. Не явилось тільки кількох задля важких перешкод, але вони виправдали свою відсутність. Із звідомлень у пресі довідуємося, що собор прийняв одностайну постанову проти цєлібату, який суперечить стародавньому звичаєві і привілеєві східної церкви, що його папи римські, вселенські собори й унія потверджували. З уваги на те собор рішив вислати і зараз вислав меморіал до Апостольської Столиці у Ватикані з проханням повернути права греко-католицькій церкві. Перед собором о. совітник Йосиф Гануля, парох з Каїленд, Огайо, видав був друком проект меморіалу до Апостольської Столиці, в яких між іншим заявився: 1) проти цєлібату; 2) щоби іменовано одного нашого єпископа кардиналом і поставлено його головою Східної Конгрегації у Ватикані; 3) щоби львівський митрополит був патріархом греко-католицької церкви; 4) щоби на Закарпатті назначено трьох єпископів, а єпископ у Мукачеві щоби був митрополитом; 5) щоби для Америки, Канади і Бразилії назначено митрополита в особі єпископа Василя Такача, а єпископа помічника в Шікаго для західної часті дієцєзії.

Довкола особи д-ра Шахта.

У німецькій пресі появилися неперевірені звістки про втечу бувш. директора державного німецького банку д-ра Шахта за кордон у зв'язку з його ревеліаціями про економічну політику Німеччини. Офіційне бюро Вольфа повідомляє, що промова д-ра Шахта в Гард-бургу, яка дала привід до цих звісток, не мала в собі нічого такого, що було би тайною. Всі операції державного банку переведені у свій час були засобами менше-більше відомими і були зроблені під натиском обставин.

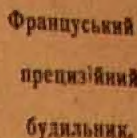
(Допис з Волині.)

Всім відома правда, що відновлення не є завжди покращанням. І в останній персональній реформі консисторії маємо конкретний приклад тієї правди. Новий склад консисторії робить спершу враження якоїсь комбінації, випадкової і поверхової; але коли застановитися над ними з увагою, не можна не добачити в тій комбінації дощільності і продуманості; тож недармо від заповідження змін аж до їх переведення минуло 5 цілих місяців. Всі теперішні члени консисторії — походження українського: два з „тутейших“, два з емігрантів; три з них можуть хвалитися, що ніколи „русского дела“ не зрадили; щодо четвертого, то хоч він і ходив колись з міністерською текою в одному з кабінетів Петлюри, але, як людина „розумна“, зміє свою ідеологію підпорядкувати особистим вигодам. І по катастрофі української державності, надягнувши на себе рясу, такими небезпечними річима, як українська національна культура, не бавився. Як видно, з національного погляду підбор членів консисторії зроблено як слід (звичайно тим, кому це треба). Не інакше виглядає він і з боку культурного їх рівня: один з них є цілком звичайний собі сільський піп; другий — монах, багатий на „сміреніє та послуханіє“, але не на життєвий досвід та знання культурних відносин на Волині; щодо третього, то крім міністерського „досвіду“, він має за собою 4 класи духовного семинаря та пару семестрів Ветеринарного Інституту в Томську. Зобов'язуючи жартують, що при наміченні теперішнього складу консисторії її зверх-

І справді, остання реформа консисторії тісно зв'язана з системою управління православної церкви в Польщі, та особливо — на Волині; її переведено так, як вимагає ця система, для котреї потрібні фірма та сіліе знаряддя, а не думка і воля. Бо хто нині кермує церковними справами на Волині? Формально і на папері — варшавський митрополит Денис за допомогою духовної консисторії, а фактично — чинники цілком інші.. Митрополит Денис, зайнятий виключно своїм здоров'ям, живе або в Отвоцку (кодо Варшави) за неприступною огорожею своєї вілли, або відпочиває і лікується на заграничних курортах. Він приїздить на Волинь в своєму довірчочному оточенні; тому не може безпосередньо приглянутися церковному життю, кермує ним так і постільки, як і постільки радять йому його спеціальні дорадники, — фахівці від церковних справ, на чолі з п. Покровським, секретарем консисторії. Щодо останньої, як установи, то вона існує, як орган виконавчий і фірма; її члени держаться постільки, поскільки вміють іти по лінії дорадників, пристосовуватися до їх думок та до двох головних канонів сучасного управління: „гані манету“ та „спасай матушку Росою“.

Консисторія попереднього складу до подібної ролі мало надавалася; тому логічно — її прочищено. Каїка митрополитальних дорадників — заправителів духовної Волни — тепер тішить себе надією на спокійне панування під новою, цілком податливою, фірмою. Тішить, але надармо! Широкий поступ на Волни релігійної байдужості і селаробаської безбожності з одного боку; а з другого унійної акції — пророчить взагалі кінець у близькій будучині їхньому пануванню, разом з цілою системою нинішнього церковного управління та їх фірмою.

М. Забужний.

Всюди можна дістати.

Зол. 20-

649

0-2

ни), 17) „Страшний суд“, 18) „Чумарочка“. Мужеський хор; 19) „Народе мій“, 20) „Чорна рілля“. Всі точки виконало цілком удачно на повне задоволення публіки, яка нагороджувала виконавців гучними оплесками та окликами. Настрій публіки підчас цілого свята був дуже святочний, а на лихих усіх привіях можна було вичитати не тільки духовне задоволення, але й пошану для тої нашої всенародньої установи „Р. Ш.", що так гарно виховує українські діти. Здається, що в багатьох серцях зродилося побажання завести у себе діяльний кружок „Р. Ш.", а опісля й таку приватну рідну школу, яка є вже в Гулькові, щоб і їх діти виховувалися в такім теплім національнім дусі й так гарно вчилися, як гульковенські. Після свята довго ще розмовляли між собою селяни в дооклицях громад про рідношкільні справи та анисказували побажання, щоб і в їх селах позакладати кружки „Рідної Школи“. Цєю справою займається певно Повітовий Кружок „Р. Ш.“ в Перемишлянах, який в цьому році помітно збільшив свою діяльність.

Учасник.

Уч:

КАМІНКА СТРУМІЛОВА.

З нагоди 50-літнього ювілею „Рідної Школи“ уладили кружок „Р. Ш.“ в Камініч Стр. при співучасті Секції Студентів, Секції Молоді та аматорського кружка з Таланів урочистий вечір дня 14. жовтня. Вечір зачався молебнем до Пресв. Богородиці, а в 5 год. зійшлися громадяни до Народнього Дому на академію. На початок камінецький хор відспівав гимн „Рідної Школи“, підтак делегат зі Львова п. Вахнянин виголосив реферат про значіння „Рідної Школи“ та konieczність матеріальної і моральної допомоги тому Товариству громадянством цілого повіту. Дальше слідували хоріві продукції таданського кружка, дуети Секції Молоді і деклямації. На закінчення виставлено живий образ під мотив „Учителю, брати мої...“ Сала була битком набита. З огляду на загальну скруту академії під оглядом доходу не дуже дописала, але зато обчислює значний моральний успіх.

Кн. Волконський у Львові?

Вістки польської преси про його заходи в справі піддання греко-кат. церкви під юрисдикцію комісії „Pro Russia“.

Польські газети розписуються про те, що недавно був у Львові спеціальний з'їзд комісії „Pro Russia“ кн. Волконський, який відбувся низку довірчих розмов з єпис. митрополитом Шептицьким у справі реорганізації греко-кат. церкви в Галичині. А тому наприклад, щоб вона підлягала юрисдикції комісії „Pro Russia“ замість конгрегації „Pro Ecclesia Orientali“. Тепер, маючи, у ватиканських кругах широку коментують рапорт у цій справі польського кн. Волконського.

На основі того рапорту мн. Возкоєського заходи в цьому напрямі прийняв Епископат греко-кат. образу неприхильно. Відповідь на довірочну анкету, що її дали греко-кат. єпископи, випала негативно.

Наслідком цього — винуть польські часописи — театерний голова комісії „Pro Russia” архієпископ д' Ербін і його найближчий помічник кн. Волконський уважають за головну свою задачу удержати під своєю юрисдикцією місійну акцію єпископа Чарнецького на північно-західних землях.

на плінці, що висіла на стіні. До цих інформацій польської преси дода-
мо, що подібні вставки про заходи деяких на-
тиванських кіл у справі видання греко-кат-
оліччя під юрисдикцію комісії „Pro Russia”
з'являлися бузи в тієї-ж пресі перед дво-
ма місяцями. Тоді в авторитетних кірсах
нашої церкви вістку про такі заходи заче-
плено.

Після смерти М. Галущинського.

ДАЛЬШІ ЗАЯВИ СПІВЧУТТЯ

прислали: українські національні діячі в Лїжжі, чит. „Просвіти“ в Перекосах, пов. Калущ, б. посол О. Вислоцький, політичний в'язень у Золочеві. Петро Бігус у Черчі.

ВІДГОМІН НА ПРОВІНЦІ.

На вістку про смерть М. Галушинського
заявлено на будинку Повіт. Т-ва Кредитового
„Віра“ в Раві Руській чорну хоругву, а на му-
рах міста появилися плякати від філії „Просві-
ти“ й окремо від усіх культурно-освітніх та
економічних установ. Дня 26. IX. всі установи
в Раві відбули спільне жалібне засідання, на
якому промовляв голова філії інж. Василь Тер-
пелюк. Філія видала поклади до своїх читаль-
ни, вби шанувати пам'ять Покійного окремим
святом. Дня 29. IX. відбулося в місцевій паро-

хіяльний церкві поминальне богослуження. На фонд ім. Галушинського зложило 28 установ та громадян з Рави 145 зол., які будуть виказані окремо.

Читальня „Просвіти“ в Черчі відбула жалібно засідання і вислала на фонд ім. Галушинського 10 зол. Панахида відбулася 27. IX. в год. 5. попол., після чого була у просторій салі Нар. Дому ще й жалібна академія, на якій промовляли: дир. Петро Бігус, ревізор ПСК у Рогатині п. Хоптяк (учень Покійного), селянин Василь Бєсялядинський, що оповідав про значіння народного університету в Черчі, що розвивався в 1913/14 рр. завдяки Покійному. Наконєць дир. Бігус відчитав одну розвідку М. Галушинського на тему позашкольної освіти. Академію закінчено співом „Вічная пам'ять“. На Нар. Домі авіацією чорний прапор.

Свята „Рідної Школи“.

РЕМЕЗИВЦІ.

Дня 13. вересня ц. р. святкувало громадянство Ремезовець ювілейне свято „Р. Ш.“ концертом у доміви чит. „Просвіти“. На програму складалиси: реферат, продукції місцевого мужеського хору та декламації членів театр. гуртка. Концерт почався в год. 7. веч. при аудиторії участі місцевого громадянства і представників сусідніх громад гимном ремезівської читальні („Одної Неньки ми діти“), який для неї спеціально склав проф. О. Залеський зі Станиславо-за. Хор співав під проводом студ. фізико. Р. Завадовича. Реферат про минуле і завдання „Р. Ш.“, виголошений під строюю контролею представника влади, урядовцем філії „Просвіти“ в Золочеві п. Ів. Видірвським, зробив помітне вражіння. Хор відспівав удатно прекрасний марш Недільського: „Засяло сонце золоте“ Стеценка: „Зійшов місяць високо“, Леонтевича: „Отамане, батьку наш“, та „Сонце чизенько“. Виступи хору перетинало декламаціями місцевих аматорів: В. Пукіського (Камеярі?), Гані Чепак („Колиби тина“) і Гані Шкоруда („Вічність“). Концерт, хоч несподіваний програмою, вражає щирістю і доброю волею виконавців причиняється в міру можливості до зкріплення азовування серед мас ілії нашого рідного шкільництва.

ПЕРЕМІШЛЯНИ.

Повітове свято „Рідної Школи” в Перемишлянах відбулося заходами перемишлянського кружка „Р. Ш.” дня 21. вересня 1931. Перед святом відігравали чотири священики в місцевій церкві панахиду за померлих членів „Р. Ш.” На панахиді було привітано кілька соток народу і делегат Головної Управи „Р. Ш.” По панахиді наповнилася зала Народного Дому по береги місцевим міщанством, селянством і доокочиничих сіл та місцевою інтелігенцією. Навіть бічні убиканії „Н. Дому” були переповнені. Свято відкрила святочною промовою і виступом реферат про ідеологію „Рідної Школи” делегат Головної Управи „Р. Ш.” дир. Домбровський. По рефераті почалася дуже богата концертна частина, яку виконали діти „Р. Ш.” з Гулькова (перемишлянського пов.) та ладанецький мішаний і мужеський хор. Діти виконали такі твори (хорові співи): 1) „Максим Козак Залізняка”, 2) „Гей орле, орле”, 3) „Гей Іза гори”, 4) „Стоїть явір”, 5) „Ой ти знаєш”, декламації: „Великий день”, 7) „Рідна Школа”, 8) „В рідній школі”, 9) „Як аяцї хату будували”, і 10) „Сварка на сцені” (діалог) та 11) аугрові співу: „Ладанецький мішаний хор відіграв: 12) „Ой аяцї знаєш”, 13) „Ой на горі”, 14) „У діброві”, 15) „Дударик”, 16) „Щедрик” (Даво-

З побуту посла М. Лучковича у Львові.

Дня 13. ц. м. відвідав посол М. Лучкович низку наших економічних установ в товаристві інж. Е. Храпливого.

В Ревізійному Союзі Українських Кооперативів познайомили нашого гостя директори О. Луцький і І. Филипович з цілістю нашої кооперативної організації. Описав шан. гість оглянувши бюра РСУК. В Земельному Банку Гіпотечному давали висвітлення дир. В. Сінгалевич і дир. д-р Кривуцький. В „Сільському Господарстві“ д-р Холевачук і інж. Храпливий познайомили гостя з нашою працею в ділянці суспільної агрономії; у Центросоюзі змалювали дир. М. Творидло і дир. І. Мартюк нашу кооперативну організацію загального заупу і збути та нашу кооперативну продукцію, зокрема продукцію мила і ниток. У Центробанку познайомили гостя през. д-р Кость Левицький і дир. Саєвич з цілістю

наших кооперативних кредитових питань. Описав відбув посол Лучкович довшу конференцію з головою РСУК інж. Ю. Павликовським та директором „Нар. Торговлі“ М. Заячківським, при чому порушили теж справу нашої закорської еміграції. В „Рідній Школі“ повитали гостя дир. В. Кузьмович і д-р М. Коновалець та представили наші здобутки на цьому полі. У товаристві ред. В. Мудрого відвідав п. Лучкович Т-во „Просвіта“. Там довідався посол Лучкович про освітню працю у нашому краю. Після оглянення усіх установ гостини посла Лучковича обідом п-во Н. і д-р Л. Макарушки. Пополудні відвідав пос. Лучкович в товаристві ред. Романа Купчинського Національний Музей та виставку образів, яка там під цю пору відбувається. День закінчило прийняття в честь гостя у панства І. і д-ра Д. Левицького.

Наші календарі на 1932 рік.

Календарі віддавна заступали наші рідні щоденні книжки. У часах книжкової скрути вони були одним із ліків, що піддержували слабкий книгарський ринок. В останніх роках аросло сильно зацікавлення календарями; різні видавництва та установи почали творити власний тип календарів і зловбувати коло постійних читачів. „Просвіта“, „Червона Калина“, „Т-во допомоги Емігрантам в Україні“ вважали щорічне видання календаря своїм обов'язком і одною з важких ланок у своїм бізнесі.

„Просвіта“ пробувала за останні роки давати наперемінно календарі різного роду; раз чисто природничий, раз більше літературний, то чисто освітній. Цього року він наскрізь інформаційний, присвячений виключно організаційним справам „Просвіти“. До календаря доданий „Провідник“ по Львові й краю“ з адресами діячів і установ.

„Історичний Календар-альманах Червоної Калини“ під редакцією Льва Лепкого, складається головню з воєнної белетристики, відомої нам із численних видань цього видавництва. Рік за роком кожний такий том приносить нові спомини та картини з нашої визвольної війни. Описи важливіх історичних подій чергуються із оповіданнями. Перші як хроніка є матеріалом для історика, другі доповнюють бібліотеку нашої воєнної белетристики. Більшість нарисів є на-пів історичними споминами, на-пів особистими враженнями. Між ними знаходимо відомі прізвища А. Кривуба автора „Партизанів“, Р. Купчинського, артиста І. Іванця, В. Юрченка, М. Заліницького, Ф. Коковського, Я. Курдилика, далі М. Горбового, В. Раєвського, І. Федева, Д. Гонти, д-ра М. Андрусика, Даушкова, І. Шмідельської-Климевицької, П. Решетила-Мица, В. Заріцького, І. Ротатинського, І. Курки та Л. Веринського. Є це великий том на 180 сторінок із кільканадцятьма фотографіями з фронтових подій і заплалі. Гарна кольорова обгортка Е. Розака.

Календар „Дніпро“, видаваний „Товариством Допомоги Емігрантам з України у Львові“ має також кілька споминів із доби нашої визвольної боротьби. А саме: В. Гоманна „Тобі Україно!“, що переходить у белетристику, Ол. Кузьмина „Преферанс“, Юр. Колларда „Горобина ніч“, В. Юр-

ченка „За покликком бандури“, Нат. Дорошенко „Початки української революції в Проскуріві“, Ф. Дудко дав оповідання „Козачка“, а Є. Маланюк психологічний нарис „Два Шевченки“. Обгортка календаря відомого графіка М. Бутовича.

Новинкою між календарями є „Календар для всіх“, редагований на зразок американських новорічних „альманахів“. Замість довгих оповідань і розвідок — короткі нариси, багато всятих з усіх ділянок знання і практичного життя, перетиканих ілюстраціями, віршами, порадами, дотепами та популярними статтями. Є тут про історію Галичини, про наші політичні партії, про різні українські міста, про літературу, лікарські поради, про фотографію, кіно й радіо, поважні та веселі вірші, воєнні нариси й спомини та ти-сто практичні поради. Одним словом „для всіх“.

Ще популярніший, призначений для широких мас це „Золотий Колос“, який досяг небувалого в нас накладу 50.000 примірників. Поділений він на три частини: письменницьку, господарську та практичну. Письменницька це легкі оповідання та вірші і популярні оповідання, господарська дає ради пасічницькі, про городищу, дріб, садівництво, зела, худобу, практична дає аказівки щодо законів (ревізії й арештування), слабостей то-що. Оба мають кольорові обгортки арт. І. Іванця.

Календар „Сільський Господар“ виданий Крайним Господарським Т-вом „Сільський Господар“ і Союзом Кооперативних Союзів „Центросоюз“ має кількадесят фахових статей найбільше відомих наших агрономів та інженерів. Крім загальних питань з аграрної політики маємо тут низку статей із хліборобської практики, з лувництва, садівництва, городництва, лісівництва, птахівництва, пасічництва, шовківництва, рибальства, про плекання домашніх звірят, відомості з ветеринарії, кооперації, статті про меліорацію, комасацію і т. д. Є це великий том на 240 стор., приємно виданий. Майже до кожної статті додані ілюстрації та рисунки.

В-во „Русалка“ випустило, як що року два дешевенькі календарі „Русалка“ та „Веселий Календар“, складені із т. зв. „всичини“.

—о—

є однаково плинні. В обговорюванні тепер проєкті введено різницю між госп. доходами й доходами з платень. Доходи власників домів є тепер ліпші ніж селян, промисловців, купців і т. д. Міністр не скриває, що нові закони потягнуть за собою великі жертви, та вони є konieczні. Закон прийняли в 2. і 3. читанні. Проти закону голосували всі опоз. польські клуби й нац. меншини. Описав маршал перейшов до 8. точки денного порядку, себто до 1. читання 27 проєктів законів. Низку проєктів відіслали в 1. читання до відповідних комісій.

В дискусії промовляв пос. Пеленський (УНДО), який заявився проти кризового податку.

Гостру промову виголосив пос. Заремба (ППС), який м. ін. сказав: Прем'єр Пристор згадавав, що Польща є живим приміром перетривання кризи. Те саме можна сказати про небіжчика, який вже нічого не потребує. (Голоси із ББ: Ви давно змерли в чоботах!). Уряд відкинується до суспільності, щоби співпрацювала. Після Берестя й усіх актів насилля, коли стоїмо перед поразкою, уряд каже до суспільності: Ходи й помагай нам! Народки самоврядного життя уряд стоптав. Не маємо обезп. самоврядування (голос із ББ: То ціле шастя!). Ви ще колись тяжко заплатите за ті всі історії, за тих усіх комісарів, яким платять три й чотири рази більше, за тих злодіїв, яких ви нам по-прислали. (Віце-марш. Полякевич прикликає до порядку за узгалянювання заклиді). Коли

до п. т. курців!

Подіємо до засявкого відома, що наша від 100 аіт існуюча марка цигаретного паперу

JOB

є на цілім світі поширена і признана за найліпшу. „JOB“ паперні до папіросок спалюються швидко, не лишаючи ані сади попілу.

„JOB“ паперні до папіросок відповідають всім вимогам найвибагливіших смакувців.

Перша проба кожного переконає.

SOCIETE „JOB“

Фаб. пия паперців до папіросок Тулуза, Франція.

556 4-10

опісля бесідник пригадує Берестя й наглі суди, марш. Світацький прикликає його двічі до порядку.

Бесідник кінчить заявою, що нові податки обтяжують лише вбогих, а треба би потягнути до несення жертв маючі класи.

При проєкті закону про устрій адвокатури промовляв пос. Новодворський (Кл. Нар.). Закон відіслали до правничої комісії. До відповідних комісій відіслали й усі інші проєкти.

Найближче засідання в п'ятницю.

УВІЛЬНЯЮЧИЙ ПРИСУД У ЧЕНСТОХОВСЬКИМ ПРОЦЕСІ.

Апеляційний Суд у Варшаві уневажнив присуд Окружного Суду, який засуджував Жигмонда Качика та Меч. Чемплінського на кару 12-літ. в'язниці. Вони були обвинувачені у спіучасті в масовім убивстві в ченстоховській Касі Хорих. Апеляційний Суд увільнив обох згаданих засуджених.

СТАР. ПОРЕМБАЛЬСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ ЛЬВОВА?

Є чутки, що на становище президента міста Львова висунули теж кандидатуру бувашого драгобицького старости Порембальського.

НАРАДИ СОЮЗУ НАРОДІВ ПРО НЕПОРОЗУМІННЯ НА СХОДІ.

Повідоляють з Женеви, що вчора почалися наради Ради Союзу Народів у справі Манджурії. У нарадах беруть участь Бріан, Гранді, Рідінг і представник Німеччини Мунціус. Представник Китаю заявив, що його уряд покладає свої надії на Союз Народів і Зєдинені Держави; непогадження мирним способом японсько-китайської боєотби за Манджурію закінчилоб намагання роззброєння світу та ідею миру. На закінчення наради промовив Бріан, який підчеркнув заяву Японії, що вона хоче лише забезпечити своїх громадян у Манджурії, та заяву Китаю, який зобов'язується взяти на себе опіку над тими японцями. Предсідник Ради Союзу заявив, що в тих умовах справа буде по-лагоджена без війни. Слідуюче засідання Ради буде в п'ятницю.

АМЕРИКА ХОЧЕ ПОЛАГОДИТИ КИТАЙСЬКО-ЯПОНСЬКЕ НЕПОРОЗУМІННЯ.

Зєдинені Держави вислали телеграму Союзів Народів, в якій заявляють, що допоможуть полагодити китайсько-японське непорозуміння. Уряд Зєдинених Держав переконаний, що його допомога дуже потрібна та жадає від Союзу Народів, щоби скріпив свою увагу та старався всіми силами, якими розпоряджає, усунути непорозуміння на Далекому Сході. Зєдинені Держави піддержать ці зусилля та не забудуть про зобов'язання Китаю й Японії супроти інших держав на основі париського договору.

БРІНІНГ НА ТРИБУНІ.

13. жовтня будинок райхстагу окружила поліція. Більший відділ поліції був теж у середині райхстагу. Коли канцлер Брінг з членами уряду війшов на сальо, комуністи кричали „Канцлер голоду! Канцлер декретів!“.

Опісля промовляв канц. Брінг: Вія підчеркнув, яке значіння має злука між-ства райхвері та між-ства ви. справ у руках д-ра Гренера. Як керувник закорд політики, канцлер вперня, що П вестимуть дальше в дусі розмов, які ведено ост. місяцями з урядами різних держав. Згадуючи про господарську кризу, канцлер сказав, що криза англ. фунта поставила німецький уряд і банки перед нові завдання. Уряд поставив покликати дорадну госп. комісію, якої радитиметься відповідно до потреби й разом із нею опрацює госп. програму на найближчі місяці. Щоби програму цю перевести, треба у-стабілізувати нім. марку. Описав бесідник звернувся гостро проти партії т. зв. нац. опозиції. Зазначив, що радше згодиться, аби його обвинувачували в зраді рідного краю, ніж мав би зійти з вибраного шляху. Такі вісти, як їх поширювано на гарибурській конгресі, підкопують основи плану не лише теперішнього уряду а й тих, які пойдуть після того уряду.

ОСТАННІ ВІСТІ

БІЛЬШОВИКИ АРЕШТУВАЛИ РИЛЬСЬКОГО?

З Риги повідомляють, що в Києві арештували відомого поета Максима Рильського, який недавно переклав Міцкевича „Пана Тадея“.

ППС ДОМАГАЄТЬСЯ АВТОНОМІЇ ДЛЯ СХ. ГАЛИЧИН.

До союму вплинуло внесення Клубу ППС, яке домагається, щоби землям, на яких живуть у більшості інші національності, надати автономію. Це торкається передовсім Сх. Галичини. Проєкт такий внесла була ППС уже й у 1925 р. СОЙМ.

На вітківському засіданні союму прийняли в 3. читанні без дискусії новелю до закону про здержання авансів. На другому місці денного порядку був проєкт закону про додаток до доходного податку. Реферував в імені скарбової комісії пос. д-р Черніховський (ББ). Проєкт цей прийняли без дискусії в 2. і 3. читанні. При обговорюванні проєкту закону про надзв. додаток до держ. доходного податку промовляв віцеміністр скарбу Завадський. Він сказав, що при шуканні джерел доходу основувалися на принципі под. слушности, щоби не обтяжувати занадто госп. життя та щоби проєктовані впливи були реальні. Принцип слушности вимагав, щоби звернутися передовсім до доходного податку, який і в теорії і в практиці вважають найсправедливішим. Однак не всі доходи

Дописи.

ДМИТРОВИЧІ. (З культурно-освітньої праці в нашому селі.) Культурно-освітнє життя в нашому селі, починаючи від минулого року, починає проявлятися все живіше. По скінченні будови читальні домішки та після упорядкування ІІ по минулорічній осілі настала в селі значна консолідація, так, що про партійництво вже й не чути, а натомість молоді, завдяки ініціативі аба, політехніки Голоза Романа та п. Музики Павла, починає проявляти більше зацікавлення й охоти до праці над підвищенням культурного рівня рідного села. Відрадіним явищем є ще й те, що місцевий парох о. Петро Пелехатий, котрий довгий час стояв осторонь культ.-осв. життя в селі, в останніх часах почав рівнож ним більше цікавитися, чим здобув собі зараз більшу пошану й повагу як серед громадян Дмитрович, так і доколичинних сіл. Багато рівнож завдячуємо амат. гурткові та хоріві з Чижикова. Не було тут агадувати про всі ті наші здобутки матеріальні та не більш моральні, а згадамо лише про останні. І так: 23. VIII. амат. гурток з Чижикова відіграв у нас виставу „Холодний яр“, а якої дохід був менший, зате моральний успіх дуже великий. Дня 30. VIII. місцевий амат. гурток відіграв з великим успіхом „Ов не холи Грицю“. Всі аматори вивязалися як слід зі свого завдання, а найкраще відіграли свої ролі Мавогонівна Софія, Воловський Михайло (с. Степана), Хома Іван (с. Андрія) та Голод Іван (с. Томи). Дня 6. IX. читальня уладила вечеринку, котрі пройшли теж з великим успіхом. Останньою атракцією був Шевченківський концерт, котрий відбувся 20. IX. заходом місцевої чит. „Просвіти“ і при співучасті хору з Чижикова. Концерт почався в год. 4-й у гарно прибраній салі місцевої читальні відіспіванням „Заповіту“. Відтак слідувало вступне слово, виголошене місцевим парохом о. П. Пелехатим, котрий в дуже гарний, популярний для простолюдуя спосіб перекладав ціле життя та творчість Шевченка, за що слухачі нагородили його бурєю оплесків. Описали йшли хоріві точки та декламації. Співав на переміну хор місцевий під проводом п. Процика Андрія та хор з Чижикова під проводом п. Крохмального Михайла. Гарно виконані точки чижиківського хору були нагороджені довго невмовкаючими оплесками, так, що він змушений був до наддатків. Дуже гарно випали й декламації. І так нпр. Михайло Воловський (с. Степана) віддеклямував поему „Кавказ“ з таким зрозумінням, що слухачі були просто захоплені. Не менше гарна була де-

клямація П. Голодівної, А. Соколінної та А. Горболовної, котрі рівнож з великим чуттям виголосили вірші Шевченка. Успіх того концерту був невичайно великий. Посторонній глядач, дивлячись на ту працю сільської молоді, мимоволі приходить до переконання, що оскільки наша молодь буде так далі й входиши працювати, то краще завтра належить до нас.

ЗОЛОЧІВЩИНА. (Народний балет в Почапах.) В часі ферій повстала у нас нова українська балетова група, організована при чит. „Просвіти“ в Почапах. Золочівщина може похвалитися тою новою станицею плекання рідної культури, що робить велику виховну роботу в повіті. В репертуарі гуртка є кільканадцять українських нац. танків: збірних, двійних і сольових. Душею балетового гуртка є б. учасник курсу нац. танків Авраменко, п. Євген Соцький, що в короткому часі зумів організувати гурток і поставити його на відповідній висоті. Збірні виступи його гуртка зі старшими і молоденькими танцюристами включно, головнороль сольові танки самого провідника (Чумака, Гонта) дають глядачеві повну насолоду. Покинуто балет п. Соцького обізнати ближчі і далішні місцевості Золочівщини (Вільні Камінь, Сасів, Ремезівці) з гостинними виступами, а тимчасом готуються до виступу в Золочеві. Можна сподіватися, що цей перший почин стане заохотою до дальших зусиль в тому напрямі, щоб рідну культуру в її найчистішій формі популяризувати серед широких мас і навчити їх її любити. — Присутній.

ТУРКА п. С. (Учительська освітня конференція.) В днях 1. і 2. жовтня відбулася в Турці заходом Львівської Шкільної Округи освітня конференція для учителства цілого повіту. На її отворення прибув сам куратор Шкільної Округи п. Свідерський, а вель час був привітний візитор міністерства освіти з Варшави. На конференцію запрошено теж усі українські освітні установи, між іншими й філію „Просвіти“ в Турці. Метою конференції була пропаганда ідеї позашкільної освіти. Делегати кураторії виголосили низку — признати треба — річевих рефератів, після яких відбулася дискусія. Забирали в ній голос українці і поляки. Та тут власне вибіло шило з мішка. Коли українці брали справу наскрізь річево, то поляки-учителі зводили її переважно на площину своїх взаїхань (інтересів). Ми — казали поляки — дали українцям всякі благодати. Нелюбов ще їм трохи освіти і П хочемо їм дати. Та вони, мовляв, віднекуються П, а винуваті тому всьому „русци ксенжа, научицзе

русні, ружні агітатори“ — ну І... Берлін. Бо то либ не ті колоди, то вони, мовляв, просвітали „люди рускі“, а тоді булаб і львівність, і дискусія, обивательськосць“ і все інше. Належну відправу тим дискусіантам дав фізичний просвітний інструктор п. Горечко, який вичисленням цілої низки фактів зі своєї практики показав, у який спосіб у нас послідовно поборюють чисто культурно-освітню діяльність Т-ва „Просвіта“ в повіті. Чи довідається Варшава про ці факти за посередництвом свого представника — не знаємо. Конференція покінчилася вибранням тимчасового комітету з кількох осіб, у склад якого увійшов з українців дир. Шеремета. Цей комітет має зайнятися організуванням „Повітової Комісії Освітньої“ зі старостою на чолі та з участю представників усіх установ, себто також і українських. Ми дуже цікаві, як то буде виглядати праця цього комітету у практиці. Вийня треба нап'ятувати негідні наклепи на цю конференцію відомого вже широко учителя Мартиня з Ісаї, бувшого хлібейда, погім члена УНС-а, а тепер пропагатора „Згоди“, який накинувся на інші національні змагання і на наш провід, що закликало серед самих поляків почуття несмаку і відрази.

Учасник

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ІЛЮСТРОВАННИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ КАЛЕНДАР „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ на переступний 1932. р. Річник IV. Сторін 234. Львів, 1931. В господарській частині є добрі статті з аграрної політики, хліборобства, дичинництва, садівництва, городництва, лісівництва, плекання тварин, птахівництва, рибальства, ветеринарії, будівництва, промислу, кооперації та відділу хазяйок. На загал календар виданий дбайливо. Ціна 3-50 зол.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНІ ВІСТІ, економічно-кооперативний двотижневик. Рік I. Ч. 14. Львів, 1. жовтня 1931.

BULLETIN MENSUEL DE RESEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. XXII. Année. Septembre 1931. Nr. 9.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 13. X. п. з. за масло експортне та десертне ціна 3— зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1-10 зол., кони неш 5-70—5-80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нещасний.
Театр Ріжнородностей:
Середа, 14. жовтня, год. 7-30 вечором „Коли вернешся?“
Четвер, 15. жовтня, год. 7-30 вечором „Козисанка“ (прем'єра).
П'ятниця, 16. жовтня, год. 7-30 вечором „Козисанка“.
Субота, 17. жовтня, год. 7-30 вечором „Козисанка“.
Недѣля, 18. жовтня, год. 3-30 попоз. „Моральність пані Дузьської“, год. 7-30 веч. „Козисанка“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Дес'яток із Панака“.
ЛЕВ: „Дес'яток із Панака“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручик“ (Моріс Шеваліє).
МІРАЖ: Звукова фільма: „Синій метал“ (Марлена Дітріх, Еміль Янінго).
ОАЗА: Звукова фільма „Король прощів“.
ПАЛАС: Звукова фільма „Давид Гольдер“ і тижневик Фока.
ПАН: Звукова фільма: „Серце на вулиці“ й додатки.
ПАСАН: Звукова версія „Тарази в джунглях“.
ПРОМІНЬ: „Магдалина“ та додатки.
СОНЦЕ: „Жінка на місяці“ і „Ріф на релікції самі“.
СТИЛЕВ: Звукова фільма „Битва над Соном“.
У ПХА: „Карльо Аздіні в панцирній авті“ і „Терни долі“.
АМЕРА: Звукова фільма „Чар мексиканки“.

Програма радіо.

П'ятниця, 16. жовтня 1931.
Липськ (399,3) 20-10 Веселий вечір.
Моравська Острава (363,4) 12-35 Концерт. Брно (341,7) 19-30 Опера „Фавст“.
Львондон (356,3) 23-35. Танкова музика.

Гамбург (372,2) 20-30 Збірний концерт.
Букарешт (394,2) 20-45 Хор у костелі.
Сотенс (403,8) 16-01 Танкова музика.
Берлін (419) 16-30 Шені. Харків (426) 15-00, 20-30 Концерти. Рим (441,2) 21-00 Опера „Ева“. Гельсінгфорс (453,2) 19-00 Збірний концерт. Лянгенберг (1472,4) 17-00 Збірний концерт. Прага (486,2) 22-00 Грамофонові кружки. Міляно (500,8) 19-20 Музична вечірка. Брукселя (506,5) 21-00 Концерт. Відень (516,4) 21-55 Танкова музика. Рига (524,3) 20-30 Спіан. Будапешт (550,3) 19-15 Збірний концерт. Любляна (575,8) 22-30 Передача з Білгороду. Ленінград (1000) 16-10, 18-30 Концерти. Осельо (1071,4) 20-00 Концерт. Калюндборг (1153,8) 22-55 Танкова музика. Москва (1481) 15-00 Концерт. Кенігсверггаузен (1634,9) 18-25 „Доля людей у Шекспіра“. Париж (1724,1) 3 нагоди першої подорожі „Атлантиту“.

Львівське радіо.

Четвер, 15. жовтня 1931 р.

Львів (380,7) 11-55 Час із Варшави.
12-10 Про погоду дня. 12-15 „Про що треба знати?“ 12-35 Обговорення концерту. 12-50 Збірний концерт із Варшави. 13-05 Господарська оповістка. 13-15 Кутюк ЛОПІ. 13-25 Нові книжки. 13-50 Для дітвони: „Скарб у срібному озері“. 16-20 Навчання французької мови. 17-10 „Вой під Смоленськом перед 300 роками“. 17-35 Концерт оперного хору. 18-50 Вечірка. 19-15 „Три знаки запиту“. 19-45 Радієвий денник. 20-00 „Темно сьогоднішнього дня“. 20-15 Музика верховництва. 22-15 „Перед мікрофоном“. 23-00 Танкова музика. Грамофонові кружки: 15-40, 16-15, 16-40, 19-30 22-35, 22-55.

Оповістки

За оголошення редакції не відповідає

ПРОГУЛЬКА Т-ВА „ПЛАЙ“ „Довкола Львова“ — відтиснок Стрийське, Погулянка, Личаків — відбувається в неділю, 18. жовтня п. р. Збірка в 9. год. рано біля площі Сокола-Батька Поворот око-до 13. год.

Кооператива Український Театр у Львові (був. ім. Тобілевича).

СТАНІСЛАВІВ:

15. X. „Лялька“.
16. X. „Пурга“.
17. X. „Чесна Сюзанна“.
18. X. „Про що Тирса шелестіла“.

Загальні Збори Філії „Учительської Громади“ у Львові відбулись дня 24. жовтня п. р. в год. 5. поп. в салі ділової школи „Рідної Школи“ при вуз. Мовняльського ч. 12. — Рада Ф. У. Г. 678

В суботу 17. жовтня п. р. в год. 15. на площі „Сокола-Батька“ відбулись мичені змагання між студентами Університету і Політехніки. — Вступ за добровільними датами. 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятих літ в найліпшій сторони анала фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 130

ВІНАЙМУ покій для двох осіб. — Геніа 34/L. 673 2-2

ВІЛЬНІ бюро, адміністративні, допоміжні посади культурного підприємства. — Зголошення письмом: Карашевич. Станіславів, Третього Мая 25. 677 1-4

КАМЕНІЦЯ двоповерхова, відріє патинокосне мешкання, при головній вулиці оказіно на продаж. Вклад 4.000 доларів. — Зголошення між 4-5 пополуночі. Собіського 7. Шлюсарчик. 676

У НЕВАЖНЮ згублену військову книжку — видачу П. К. У. в Теревонді на ім. Вербошецький Михайло.

Ширіть наш часопис!

П. СУДЮ ПРИСТАША, що служив зі мною в т. зв. одинокій школі у Відні прошу подати мені свою адресу. В. Кузьмович, Львів, вул. Кікіньського ч. 3. 667 3-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

АДВОКАТ

Д-р Антін КУЗЬМИЧ отворив свою канцелярію і веде її в Коломиї вул. Косцюшка ч. 384. 675

Меблі різного рода, можна найкращіше купити у відомій фірмі „Doroteum“, Львів Сапін 34. Тел. 15-01. Догідні умови. 2361 68-1

ЛІЖКА металеві ВІЗКИ діточі поручає дешево фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95-97. Великий вибір догідні умови